

The Gleaner

Vol 5 (1967)

Ο άλλοτε «Κώδιξ Φροντιστηρίου Τραπεζούντος 16» και ο Ιωάννης ιερέυς και Οικονόμος Τραπεζούντος

Λίνος Γ. Μπενάκης

doi: [10.12681/er.9431](https://doi.org/10.12681/er.9431)

Copyright © 2016, Λίνος Γ. Μπενάκης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Μπενάκης Λ. Γ. (2016). Ο άλλοτε «Κώδιξ Φροντιστηρίου Τραπεζούντος 16» και ο Ιωάννης ιερέυς και Οικονόμος Τραπεζούντος. *The Gleaner*, 5, 86–97. <https://doi.org/10.12681/er.9431>

Ο ΑΛΛΟΤΕ “ΚΩΔΙΕ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 16,,

(Θεοφίλου Κορυδαλέως, *Εἴσοδος Φυσικῆς ἀκρόασεως κατ’ Ἀριστοτέλην*)

ΚΑΙ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ

Ἄγαθὴ εὐκαιρία ἔφερε στὴν κατοχὴ μου χειρόγραφο τοῦ 18ου αἰώνα, ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ παραδίδουν τὰ Σχόλια τοῦ Θεοφίλου Κορυδαλέως (1560 - 1646) στὴ Φυσικὴ ἀκρόαση τοῦ Ἀριστοτέλους, χειρόγραφο ὅμως γραμμένο μὲ ξεχωριστὴ γνώση καὶ ἐπιμέλεια στὸ Βουκουρέστι τὸ 1751 ἀπὸ λόγιον ἄνδρα, τὸν Ἰωάννην Ἰερέα καὶ Οἰκονόμον Τραπεζοῦντος (†1786), ποὺ ἔχει συμπληρώσει σὲ κάθε σελίδα ὄλο σχεδὸν τὸν ἐλεύθερον στὰ περιθώρια χῶρον μὲ καλαίσθητες σημειώσεις, ἐρμηνευτικὰς κυρίως καὶ ἄλλας.

Πρόκειται γιὰ τὸν ὑπ’ ἀριθμ. 16 κώδικα τοῦ Φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος στὸν Κατάλογο τοῦ Ἀθ. Παπαδοπούλου -Κεραμέως, *Vizant. Vrem. ΙΘ’* (1912), 237.¹ Ὁ Παπαδόπουλος - Κεραμεὺς δίνει

1. Βλέπε καὶ D. Halfinger — J. Wiesner, *Die griechischen Hss des Aristoteles und seiner Kommentatoren. Ergänzungen und Berichtigungen zum Inventaire von A. Wartelle, Scriptorium XVIII* (1964), 249: Trabzon, Φροντιστήριον (olim) 16 (ἔπου τὸ ὄρθῃ: In Philosophiam introductio (=In Phys. commentarius). Οἱ συγγραφεῖς σημειώνουν, ὅτι σύμφωνα μὲ πληροφορία τοῦ Καθηγ. P. Moraux στὴν Τραπεζοῦντα δὲν σώζεται σήμερον κανένα ἑλληνικὸν χειρόγραφο.

Τὸ χφ δὲν ἀναφέρεται στοὺς Κατάλογους τῶν Χφφ τοῦ Μουσείου τοῦ Κάστρου τῆς Ἀγκύρας τῶν A. Deissmann, *Hss aus Anatolien in Ankara und Izmit*, *Zeitschrift für neutestamentliche Wissenschaft und die*

Kunde der älteren Kirche XXXIV (1935), 262 - 284 καὶ N. Βέη, *Ποινικὰ χφφ ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Κάστρου τῆς Ἀγκύρας*, «Ἀρχεῖον Πόντου» 9 (1939), 193 - 248, οὔτε φυσικὰ στὸ νεώτερον δημοσίευμα τοῦ P. Moraux, *Mss de Trebizonde au Musée archéologique d’Ankara, Scriptorium XIX* (1965), 269 - 273, ἐπειδὴ σύμφωνα μὲ ἐμμεσες ἐνδείξεις εἶχε περιέλθει στὸ μεταξὺ στὴ Βιβλιοθήκην τῆς Οἰκογενείας Καραθεοδωρῆ στὴν Κωνσταντινούπολη. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ καταγραφή τοῦ Παπαδ.-Κεραμέα, ποὺ δημοσιεύθηκε τὸ 1912 μὲ φροντίδα τοῦ N. Βέη, ἐγίνε τὸ 1884 (E. Κυριακίδου, *Ἱστορία τῆς παρὰ τὴν Τραπεζοῦντα Ἰερῶς... Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Σουμελά*, Ἐν Ἀθήναις 1898, σελ. ιθ’).

μόνο τη σημείωση του βιβλιογράφου στο τέλος των Σχολίων και παραλείπει όχι μόνο την έγγραφη της σελ. 467 αλλά και την κτητορική σημείωση στην όα της σελ. 1.¹ Οί έγγραφες όμως του Ίωάννου σε τρία σημεία του χφ προσθέτουν καινούργια στοιχεία στη βιογραφία του και γενικά στην περίοδο αυτή της άκμης των έλληνικών σπουδών στο Βουκουρέστι και στην Τραπεζούντα.

Τά χαρακτηριστικά του χειρογράφου είναι :

Χάρτ. 0,174X0,24, φφ 338 (άπό τά όποία τά 2 πρώτα (α - δ) και τά 4 τελευταία άγραφα).² Διαστάσεις του γραμμένου μέρους 0,10X0,175 (άσφαλώς σκόπιμα μεγάλα περιθώρια για σημειώσεις), 27 στίχοι κατά σελίδα με παλιά άρίθμηση σελίδων και στίχων ώς τη σελ. 103. Χάρτης εύρωπαϊκός με τρεις βασικά τύπους ύδατοσήμων. Γραφή κοινή με καλλιτεχνικά άρχικά και φροντισμένο γενικά ύφος. Στάχωση δερμάτινη έποχής με έντυπα κοσμήματα. Διατήρηση γενικά άριστη. Έτος 1751.

1. (σελ. 1 - 652) «Του σοφωτάτου κυρίου Θεοφίλου του Κορυθαλέως εις φιλοσοφίαν προδιοίκησις» Αρχ «Προόμιον. Όποιον τό της φιλοσοφίας άξίωμα. Των όσα θηράσιμα πέφυκε τοίς ανθρώποις καλά...» Τελ «... νοεράν άγαθότητα, αιδίως άμα όλην ούσαν άναδρομήν, η πρέπει δόξα αιδιος επ' αιδίου αιώνος, άμήν».

2. (σελ. 653-654) 2 σελίδες λευκές· στη σελ. 653 μεταγενέστερη σχηματική φιλοτέχνηση άπό τον ίδιο γραφέα: «Τήν άρχήν - οί μιν μίαν... οί δέ πολλάς...»

3. (σελ. 655-664) Σύντομες έρμηνευτικές προτάσεις (45 συνολικά) σε άριστοτελικούς όρισμούς της Φυσικής. Αρχ «Ούτω γάρ αν έχοιεν αι έν τοίς άλλοις γένεσιν εναντιώσεις προς την έν τή ούσία...» Τελ «... εΐτε σώμα τι έτερον εΐη ό καταλαβών τον τόπον του Σωκράτους».

Οί προσωπικές σημειώσεις του βιβλιογράφου στο χφ είναι οί εξής :

(σελ. 1 άνω άριστ.) «Κτήμα Ίωάννου Ιερέως και οικονόμου τραπεζούντος»

(σελ. 467 κάτω) «Τέλος του ε' βιβλίου. έν έτει σωτηρίας α ψ ν α' Ιουλίου ια' της άγίας εύφημίας, ήμέρα ε' έν τῷ σχολείω και έν τῇ μονῇ του άγίου σάββα, τῇ έν βουκουρεστίω της δακίας, ένδον της κέλλης του έλευθερίου, έτελειώθη κατά γραφήν παρ' έμου του οικονόμου».

(σελ. 652 μετά τό κείμενο) «Τ(έ)λ(ος) κ(α)τ(ά) γρ(α)φ(ή)ν α ψ ν α' σ(ε)π(τ(ε)μ)βρ(ίου) κῆ' σ(α)ββ(ά)τ(ω)». (Και άμέσως μετά με άλλη μελάνη) «Και κατά παράδοσιν τέλος α ψ ν β' Ιανουαρίου κα' έν Βουκουρεστίω παρά του σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου κυρίου άλεξάνδρου του εκ τυρνάβου της λαρίσσης, υίου παπα άναστασίου και σακελλαρίου».

1. Η περιγραφή του Παπαδ.-Κεραμέα είναι : «Φύλλα στιλπνού χάρτου 340 περίπου, γεγραμμένα εις κάλλος, έχοντα δέ έν ταίς ώαις πυκνά λεπτό-

γραφα σχόλια». Για τό κείμενο των σελ. 655 - 664 δέν γίνεται καμμία μνεία.

2. Ένα ακόμη (άγραφο ;) φ. έχει

Ἡ ἔκδοσις τῶν Σχολίων τοῦ Κορυδαλέως στὴ Φυσικὴ ἀκρόασις ἐγένετο τὸ 1779 στὴ Βενετία.¹ Τὸ χφ μας δὲν περιλαμβάνει τὰ κεφάλαια «Σύντομος πραγματεία τῆς ὅλης Φυσικῆς ἀκροάσεως» (σελ. 626-629) καὶ «Διαίρεσις ἐκάστου βιβλίου κεφαλαιώδης» (σελ. 629 - 648), ποὺ στὴν ἔκδοσις καὶ σὲ ὠρισμένα χφφ, ὅπως στὸν Cod. Bucur. 67, γραμμένον κί' αὐτὸν στὸ Βουκουρέστι τὴν ἴδια ἐποχῇ,² ἀκολουθοῦν τὰ κυρίως Σχόλια.

κοπῆ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀριθμημένη μὲ τὸν ἀριθμ. 1 σελ. τοῦ κειμένου. Αὐτὸ προκύπτει καὶ ἀπὸ τὴν ἀρίθμηση τῶν ὀκταδίων, ποὺ ἐξέπεσε στὸ δέσιμο, σώζεται ὅμως στὶς σελ. 95, 405 (ἴχνη) καὶ 511 (33), 559 (36).

1. «Ἐῖσοδος Φυσικῆς ἀκροάσεως κατ' Ἀριστοτέλην, συνεραμειθεῖσα ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως, Νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν φιλομαθῶν ἰδίους ἀναλώμασι τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κυρίου Χρυσάνθου, Μετὰ πάσης ἀκριβείας διορθωθεῖσα ἐπιστοσίᾳ δὲ Κυπριανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυπρίου. Τόμος Πρῶτος, Ἐνετίησιν 1779. Παρὰ Νικολάω Γλυκῇ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων (σελίδες 650). Ἀντίτυπο τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἀπέκτησα μαζί μὲ τὸ περιγραφόμενο χφ. (Ὁ Β' τόμος ἐξεδόθη τὸ 1780 καὶ περιέχει τὰ Σχόλια τοῦ Κορυδαλέως στὸ *Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς* τοῦ Ἀριστοτέλους, συχνὰ ὅμως ἀπὸ παραδεδομένη σύγχυση σημειώνεται ὅτι τὰ Σχόλια στὴ Φυσικὴ ἐξεδόθησαν σὲ δύο τόμους. Βλ. π.χ. Ἐ. Παντελάκη, ἄρθρο Θ.Κ. στὴ Μ.Ε.Ε. τ. ΙΔ' (1930), 932 καὶ Λ. Πολίτη, Ὀδηγὸς Καταλόγου χειρογράφων, 1961, 73).

2. Cod. Bucur. 67 (707), φφ. 317, ἔτ. 1750 (C. Litzica, *Catal. Man. Grec. Buc.*, 1909). Στὸ φ. 294β: «Τέλος τῶν ἡ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων, περαιωθέντων ἐν ἔτει σωτηρίῳ

α ψ ν' αὐγούστου ζ, ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς βλαχίας, ἐν ἡμέραις τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου ἀλεξάνδρου, παππᾶ ἀναστασίου, ἡγεμονεύοντος τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντου κυρίου κυρίου γρηγορίου γκίκα βοεβόδα τοῦ σοφωτάτου, καὶ ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μιχαήλ» (Στὸ φ. 305β «Εὐγενίου ἱερομονάχου τοῦ Σουμελιώτου κτῆμα... 1768»). Πρόκειται λοιπὸν γιὰ ἀντίγραφο τοῦ ἴδιου κύκλου μαθητῶν, μὲ πολλὰ κοινὰ πρὸς τὸ χφ μας χαρακτηριστικὰ ἀλλὰ καὶ βασικὴ διαφορά τὰ κεφάλαια τῆς ἐκδόσεως (στὰ φφ. 295 - 304β), ποὺ συμπληρώνουν τὰ κυρίως Σχόλια καὶ ποὺ στὴ θέση τους τὸ χφ μας ἔχει τίς σύντομες ἐρμηνευτικὰς προτάσεις τῶν σελ. 655 - 664. Κανένα ἀπὸ τὰ συμπληρώματα αὐτὰ δὲν συναντοῦμε σ' ἓνα τρίτο χφ τῶν ἴδιων χρόνων, τὸν Cod. Bucur. 68, φφ. 558, ἔτ. 1752 (Στὸ φ. 558β: «Τέλος τῶν ἡ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων, περαιωθείσης ἐν ἔτει σωτηρίῳ α ψ ν β', μουνηχιῶνος ἐνάτη μετὰ εἰκάδα ἐν τῇ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ ἀγίου πάσχα, ἰσβορίῳ τῷ χωρίῳ τῆς βλαχίας, παραδώσει μὲν τοῦ κυρίου διδασκάλου μοι γεωργίου τοῦ λαρισσαίου, γράμματι δὲ μεταγεινυῶνος ἡ', ἐπὶ τοῦ γρηγορίου γκίκα βοεβόδος πάσης οὐγγροβλαχίας, ἀρχιερατεύοντος ἔτι κυρίου Νεωφύτου τοῦ ἐκ κρίτης: Θεῶ δὲ τῷ τρισηλίῳ ἀεὶ ἔστω ἡ δόξα, ἀμήν». Στὸ φ. Ια: «Κτῆμα φιλοθέου ἱερομονάχου περιστεριώτου»).

Χαρακτηριστικώτερη είναι στο χφ μας ή συγκέντρωση μετά το κείμενο του Κορδαλέως συντόμων κατά κανόνα έρμηνευτικών σχολίων σε χωρία τής άριστοτελικής Φυσικής. Πρόκειται για 45 έρμηνευτικά σημειώματα του ίδιου τύπου μ' εκείνα που γεμίζουν τὰ περιθώρια του χφ σ' έλη την έκταση των Σχολίων του Κορδαλέως, 19 μάλιστα από αυτά (τά 2-10, 15, 29-34, 36, 39-40) ταυτίζονται με έρμηνευτικές σημειώσεις, που ανάμεσα σε πολλές άλλες υπάρχουν στα περιθώρια των σελίδων 207-302, 330, 402-432. Και πάλι όμως δέν πρόκειται για άπλή μεταγραφή σημειώσεων των περιθωρίων, πρώτα γιατί αποτελούν έκλογή από το πλήθος των εκεί σημειώσεων, ύστερα γιατί παρουσιάζουν έλαφρές ή πιο σοβαρές φραστικές διαφορές, που μαρτυρούν έπιμελέστερη έδω έπεξεργασία ή ακριβέστερη αντίγραφή από καλύτερο πρότυπο. Από τὰ υπόλοιπα σημειώματα το 21ο, που είναι το μόνο έκτενέστερο και καλύπτει δύο σχεδόν σελίδες, είναι απόσπασμα των Σχολίων στη Φυσική (Δ 8, 214b 12) του 'Ιωάννου Φιλοπόνου (*Commentaria in Aristotelem Graeca* XVII, 630,8 - 632,3 Vitelli) και προέρχεται πιθανώτατα (όπως φαίνεται από τις διαφορές γραφών) από την έκδοση του Trincavellius, Βενετία 1535.

Οί έρμηνευτικές σημειώσεις στα περιθώρια (όχι όμως και οί σημειώσεις που άφορούν διαφορές γραφών) έμφανίζονται στο μεγαλύτερο μέρος τους σχεδόν πανομοιότυπα και στον κώδ. Βουκουρ. 67 (βλ. σημ. 2 σ. 88), κι' αυτό στερεί κι' από τή συγκέντρωση των έρμηνευμάτων στο τέλος του χφ μας τήν πρωτοτυπία και μάς οδηγεί σε κοινό πρότυπο, που πρέπει ν' αναζητηθῆ στον κοινό διδάσκαλο των αντίγραφών-μαθητών τής 'Ακαδημίας του 'Αγίου Σάββα στο Βουκουρέστι 'Α λ έ ξ α ν δ ρ ο Τ υ ρ ν α β ί τ η¹ ή πιθανώτερα σε κάπως παλιότερο 'Εξηγητή τής Φυσικής με μεγαλύτερο κύρος, που μπορεί νά είναι ο Σ ε β α σ τ ό ς Κ υ μ ι ν ή τ η ς.² 'Οπωσδήποτε δέν πρόκειται για

1. Βλ. Θ. 'Αθανασίου, *Περί των ελληνικών σχολών εν Ρουμανία 1644 - 1821*, 'Αθήνησι 1898, 77 και Τρ. Εύαγγελίδη, *'Η Παιδεία επί Τουρκοκρατίας II*, 'Αθήναι 1936. 'Η περίοδος διδασκαλίας του Τυρναβίτη στο Βουκουρέστι με τὰ καινούργια στοιχεία των χφφ πρέπει νά τοποθετηθῆ από το 1750 τουλάχιστον (ό Εύαγγελίδης σημειώνει 1753 - 61 και ο Γ. Λαδάς, Μ.Ε.Ε. τ. ΚΓ', 521, από το 1755).

'Ο τίτλος του στο ανέκδοτο έργο του «*Περί έκπορεύσεως του 'Αγίου Πνεύματος*» (χφ τής 'Εθνικής Βιβλιοθήκης) είναι «*Γυμνασιάρχης του έν Δακία 'Ελληνομουσείου*».

2. Βλ. προπαντός Ν. Bees, *Berliner Quellen zu... Arsenios von Tiberiopolis...*, *Annales de l' Institut Kondakov*, 1938, 50 - 55 (Στόν κώδ. Berol. 15 (=313), Σχόλια Θ. Κορδαλέως στη Φυσική του 'Αριστο-

προσωπικές σχολιαστικές συνθέσεις από τὴ σπουδὴ τοῦ Ἰωάννου ἢ τὴ διδασκαλία του ἀργότερα στὸ Φροντιστήριον τῆς Τραπεζοῦντος (μετὰ τὸ 1758), χωρὶς νὰ ἀποκλείωνται ὅμως σὲ πολλές περιπτώσεις προσθήκες ἢ βελτιώσεις ποὺ ὀφείλονται σ' ἐκεῖνον.¹

τέλους, σημείωση : «Ἐῖληφε τέλος ἡ παροῦσα βιβλος....., ἦν καὶ ἐδιδάχθην.... παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Σεβαστοῦ διδασκάλου τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μουσείου.... εἰς τοὺς 1697 ἀπριλλίου 16 ἐτελειώσαμεν τὴν παροῦσαν πραγματεῖαν τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ εἰς τοὺς 1699, φερουαρίου 15 ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ...»). Ὁ Σεβαστὸς Κυμνήτης διηύθυνε τὴν Ἀκαδημία τοῦ Βουκουρεστίου κατὰ τὴν περίοδον 1690 - 1702 καὶ δίδασκε Ἀριστοτέλη μὲ βᾶσιν τὰ Σχόλια τοῦ Κορυδαλέως (βλ. καὶ Cl. Tsourkas, *Les débuts de l' enseignement philosophique et la libre pensée dans les Balkans. La vie et l' oeuvre de Théophile Corydalée*, Bucarest 1948, σελ. 61 - 62). Τὸ σχολιαστικὸν στὸν Ἀριστοτέλη ἔργον του καθὼς καὶ πλῆθος ἄλλο σχολίων σὲ κείμενα τῆς ἐθνικῆς καὶ χριστιανικῆς γραμματείας, ρητορικά, φιλοσοφικά, δογματικά, λειτουργικά ἔργα του, λόγοι, ἐπιστολὲς καὶ ἐπιγράμματα μένουσιν ἀνεκδότα (βλ. Α. Papadopoulos-Kerameus, *Texte Grecesti privitoare la istoria Românească*, Bukarest 1909). Τὴν πλούσιαν βιβλιοθήκην του ὁ Κυμνήτης κληροδότησε στὸ «Ἑλληνικὸν Φροντιστήριον» Τραπεζοῦντος, ποῦ ὁ ἴδιος εἶχε τὸ 1683 ἰδρύσει καὶ ὡς τὸ 1689 διευθύνει. Τὰ ἔργα του ἦσαν λοιπὸν ἰδιαίτερα προσιτὰ στὸν καταγόμενον ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα Ἰωάννη Οἰκονόμου τοῦ χφ μας καὶ γενικὰ στοὺς μαθητὰς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βουκουρεστίου. (βλέπε καὶ τὶς Σημειώσεις 2, σ. 94, καὶ 2, σ. 95.

1. Ἡ πρώτη κιόλας σημείωση στὸ

περιθώριον τῆς πρώτης σελίδος παρουσιάζει διαφορὰς ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχὴν τοῦ Κώδ. Βουκουρ. 67 (Μία πρόσθετη σημείωση στὸ ἴδιον περιθώριον προτείνει μάλιστα καὶ διόρθωσιν στὸ κείμενον τῆς σημειώσεως : «ἴσως : καὶ τᾶλλα ὁμοῦ χωρὶς» ἀντὶ «καὶ τᾶλλα καὶ ὁμοίως χωρὶς»). Οἱ ἐπόμενες ὅμως στὴν ἴδιαν σελίδα εἶναι ταυτότητες. — Πρόσθήκη τοῦ Ἰωάννου στὶς σημειώσεις τοῦ περιθωρίου τῆς σελ. 4 φαίνεται τό : «Κλεόμβροτος ὁ Ἀμβροσιώτης (sic ἀντὶ Ἀμβρακιώτης) φέρων ἑαυτὸν κατέρριψεν ἀπὸ τινος κρηνοῦ καὶ ἀπώλεσεν, οἰόμενος μετιέναι φιλοσοφίαν διὰ τοιαύτης θανάτου μελέτης», μίαν καθαρὴν ἀπήχησιν τοῦ Ἐπιγράμματος 23 τοῦ Καλλιμάχου, παρμένη ὅμως ἀσφαλῶς ἀπὸ κάποιον Σχολιαστὴ τῆς «Εἰσαγωγῆς» τοῦ Πορφυρίου ἢ ἀπὸ ἄλλο συγγενικὸν ἔργον. — Στὴ σελ. 547 ἔχομε προσθήκην σὲ σημείωσιν : «ἀλλ' αὕτη ἡ ψυχαγωγία ἀπάδει τῆς τοῦ διδασκάλου ἡμῶν κρίσεως, φημί τοῦ Ἀλεξάνδρου». Ὁ Ἰωάννης ἀναφέρεται ἀσφαλῶς στὸν Ἀλέξανδρον Τυρναβίτην. — Πρόσθήκας τοῦ Ἰωάννου χωρὶς ἀμφιβολία ἔχομε καὶ στὸ 31ο σημείωμα στὴ σελ. 661 ἐπ., ὅπου τὸ δίστιχον σχόλιον ἀπὸ τὴ σελ. 415 «κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Πτολεμαίου, δεξέειξεν ὅτι καὶ οἱ ἀπλανεῖς φαινόμενοι ἀστέραις κινούνται κατὰ ἕτη ἕκατὸν μῶϊραν μίαν», τροποποιημένον καὶ αὐτό, συμπληρώνεται μὲ τὴν φράσιν : «ἐγὼ δε εὔρον (κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν νεωτέρων) ἀποκαθίστασθαι τὴν ἀνωτάτω, ἦτις... καθ' ἡμέραν» (Ἄς σημειωθῆ, ὅτι σὲ πρόσθετη ἐπίσης σημείωσιν στὴ σελ. 521 διαβάζομε : «νεωτέρους ἀκούων μὴ τοὺς νῦν

Οι σημειώσεις γενικά από τη συνολική εμφάνιση, τὸν τρόπο παραπομπῆς στὸ κείμενο καὶ τὴν ἀπόχρωση τῆς μελάνης μποροῦν νὰ διακριθοῦν στὶς καταχωρημένες στὰ περιθώρια τῶν σελ. 1-289, 351-652 καὶ σ' ἐκεῖνες ποὺ καλύπτουν τὰ περιθώρια τῶν σελ. 290-350. Ὁ χαρακτήρας τους εἶναι βασικὰ ἐρμηνευτικός. Συνηθέστατα πρόκειται γιὰ σχόλια στὰ σχόλια τοῦ Θεοφίλου Κορυδαλέως ἢ γιὰ διευκρινίσεις στὰ θέματα τῆς ἀριστοτελικῆς Φυσικῆς.¹ Εἶναι φανερὸ ὅτι προέρχονται ἀπὸ τὴ διδασκτικὴ πράξη στὶς ἀνώτερες Σχολές τῆς μεταβυζαντινῆς περιόδου.

Οἱ προσωπικὲς προσθήκες τοῦ Ἰωάννου ἐμφανίζονται πυκνότερες στὶς πρῶτες 20 σελίδες, ἀραιότερες κατόπιν, πάλι πυκνότερες ἀπὸ τὴ σελ. 72 κ.ο.κ. Ἡ διαφορὰ στὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων καὶ στὴν ἀπόχρωση τῆς μελάνης ἀπὸ τὶς κυρίως σημειώσεις τῶν περιθωρίων εἶναι εὐδιάκριτη. Γενικά φαίνεται καθαρὰ πὼς πρόκειται γιὰ μεταγενέστερες μικρὲς συμπληρώσεις ἢ διορθώσεις. Ἀπὸ τὴ σελ. 579 καὶ ἐξῆς ἔχουμε συχνὰ στὰ περιθώρια καὶ σύντομα χωρία τῆς Φυσικῆς

ἀστρολόγους νόει μοι, ἀλλὰ νεωτέρους τῶν Ἑλλήνων». Γιὰ τὴ σημασία τοῦ ὄρου «οἱ νεώτεροι» στὰ ἔργα τοῦ Κορυδαλέως βλ. Cl. Tsourkas, ὁ.π. σελ. 56 - 57. Ὁ Τσοῦρκας πιστεύει ὅτι «οἱ νεώτεροι» εἶναι οἱ νεοαριστοτελικοὶ τῆς Ἰταλίας, ποὺ ἀναφέρονται καὶ ὡς «οἱ νῦν φιλοσοφοῦντες» ἢ «οἱ νῦν ἐν Ἰταλίᾳ φιλοσοφοῦντες». Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀντικρούει τὸν O. Jochem, *Scholastisches, Christliches und Medizinisches aus dem Kommentar des Theophilus Korydaleus zu Aristoteles' Schrift von der Seele*, Giessen (Diss.) 1935, σελ. 37, ποὺ ἀποδίδει τὸν ὄρο στοὺς Χριστιανούς συγγραφεῖς, κυρίως τοὺς σχολαστικούς τῆς Δύσεως ἀλλὰ καὶ τοὺς συγχρόνους τοῦ Κορυδαλέως).

1. Στὴ σελ. 77 ἡ σημείωση εἰσάγεται μὲ τὸ «ἀλλ' ἴσως ἡ κατωτέρα καλλίστη ἐξήγησις», στὴ σελ. 615 : «ἐνταῦθα μοι δοκεῖ ὅτι δύο ἔδει συλλογισμοὺς γενέσθαι.....». Στὴ σελ. 454, ὅπου τὸ κείμενο μιλεῖ γιὰ τὴν «περὶ παλιγενεσίας δόξαν τῶν στωϊκῶν, ἢ καὶ παρὰ

τοῖς σχολαστικοῖς πρεσβεύεται καὶ χριστιανοῖς πᾶσι δόγμα ἐστὶ κοινόν», διευκρινίζεται στὸ περιθώριο : «κατ' ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο πρεσβεύεται τοῦτο τοῖς στωϊκοῖς καὶ ἡμῖν τοῖς χριστιανοῖς· οἱ γὰρ στωϊκοὶ φυσικῶ τῷ τρόπῳ, ἡμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τῇ παντοδυναμίᾳ ἀναστήσονται αὐθις οἱ ἄνθρωποι μόνον, οὐ μὴν δὲ καὶ τᾶλλα τῶν ὑπὸ σελήνην». Στὴ σελ. 31, ὅπου τὸ κείμενο : «βέλτιον κατὰ τοὺς περιπατητικούς λέγειν, ὡς ἡ θεωρία οὐ κωλύει τὸν χρηματισμὸν...», μακροσκελῆς σημείωση στὸ περιθώριο ἀρχίζει μὲ τὸ «ἔστι καὶ οὕτως ἀπαντῆσαι...» (Χαρακτηριστικὸς μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἐδῶ ὁ ὀρισμὸς «ὀρίζεται ἡ μεγαλοπρέπεια δαπάνη πρέπουσα ἐν μεγέθει», διασκευῆ προφανῶς τοῦ ἀριστοτελικοῦ «μεγαλοπρέπεια, ἀρετὴ ἐν δαπανήμασι μεγέθους ποιητικῆ», Ρητορ. 1366b 19). Συνηθέστατα τέλος οἱ σημειώσεις εἰσάγονται μὲ τὰ οἶον, τοὔτέστιν, ὥστε, ἰστέον ὅτι, κλπ.

ἀκροάσεως τοῦ Ἀριστοτέλους μὲ τὶς ἐνδείξεις «κείμενον τοῦ φιλοσόφου» ἢ «οὕτως ἔχει ἡ λέξις». Τὸ ἀριστοτελικὸ κείμενο μεταφέρεται μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια καὶ ἀπὸ ἄριστο —πιθανώτατα ἔντυπο— πρότυπο. Γραφὲς μὴ ἀπαντώμενες σὲ κάποιο ἀπὸ τὰ βασικὰ χφφ τοῦ Ἀριστοτέλους εἶναι σπάνιες.

Τὸ ἱστοριοφιλοσοφικὸ ἐνδιαφέρον τῶν σημειώσεων τῶν περιθωρίων δὲν ξεπερνᾷ γενικὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀξία τῶν σχολίων τοῦ Κορυδαλέως. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ περιπτώσεις ἀξιοπρόσεκτου δοξογραφικοῦ ὕλικου, ποὺ ἐμφανίζεται μάλιστα πλουσιώτερο ἀπ' ὅ,τι στὰ ἴδια τὰ σχόλια.¹

Στὰ περιθώρια συναντοῦμε καὶ μερικὰ σχηματικὰ διαγράμματα (ὄχι περισσότερα ἀπὸ 30 συνολικὰ), ποὺ βοηθοῦν στὴν κατανόηση τῶν ἀποδεικτικῶν ἐπιχειρημάτων τῆς ἀριστοτελικῆς Φυσικῆς καὶ ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴ χειρόγραφη παράδοση τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως.² Ἡ ἐπίδοση τοῦ Ἰωάννου στὰ γεωμετρικὰ διαγράμματα αὐτὰ εἶναι ἐξαίρετη, συχνὰ μάλιστα ἔχουμε ἐπίδοση διακοσμητικὴ (π.χ. σελ. 428, 452), ἀντίθετα πρὸς τὴν ἰχνογραφία του, ποὺ ὑστερεῖ κτυπητὰ ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχη τοῦ Κώδ. Βουκουρ. 67 (στὴν εἰκονογράφηση π.χ. τοῦ ἐπιχειρήματος τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τῆς χελώνης, πρβλ. σελ. 516 πρὸς fol. 229α).

Τὸ γλωσσικὸ ὕλικὸ τῶν σημειώσεων θὰ ἀπαιτοῦσε ἴσως κάποια

1. Μερικὰ παραδείγματα : Στὴ σημείωση τῆς σελ. 1 ἀποδίδεται στὸ Δημόκριτο ἐπιχειρηματολογία γιὰ τὴ σπουδαιότητα τῆς Φιλοσοφίας, χάρις στὴν ὁποία καὶ μόνον ὑπερέχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ζῶα, ποὺ ὡς πρὸς τὴ δύναμη καὶ τὴν ἀπόδοση τῶν αἰσθήσεων ἔχουν τὴν ὑπεροχὴ (Γιὰ τὸ ἐπιχειρήμα πρβλ. Ἀριστοτέλους *Προτρεπτικός*, ἀπόσπ. 29 Düring, παρὰ Ἰαμβλίχῳ 36, 7 - 13 Pistelli). — Στὴ σελ. 408, ὅπου οἱ σχετικὲς μὲ τὸ χρόνο δοξασίαι τῶν ἀρχαίων ἀναφέρονται ἀνεπώνυμα, ἡ σχετικὴ σημείωση στὸ περιθώριο συμπληρώνει : «τοὺς Πυθαγορείους φασὶ γεγονέναι τῆς δευτέρας δόξης, τῆς δὲ πρώτης τὸν Πλάτωνα φασὶ καὶ ὁ Εὐδήμος καὶ Θεόφραστος (πηγὴ ἐδῶ εἶναι ἀσφαλῶς

ὁ Σιμπλίκιος). — Στὴ σελ. 648, ὅπου στὸ κείμενο ἡ φράση «οἱ Πυθαγόρειοι τιθέασι τοῦτο (τὸ πῦρ) ἐν τῷ κέντρῳ», σημείωση στὸ περιθώριο προσθέτει : «διὰ τοῦτο καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἐστίας τόπον καὶ Ζηνὸς πύργον τὸ κέντρον (sic) ἐκάλουν» (τὸ δεύτερο σκέλος στὸν Σιμπλίκιον, Σχόλια εἰς τὸ *Περὶ οὐρανοῦ* 512, 12 Heiberg).

2. Γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀδιερεύνητο ἀκόμη στὴν ἀριστοτελικὴ χειρόγραφη παράδοση θέμα τῶν γεωμετρικῶν διαγραμμάτων βλ. R.S. Brumbaugh, *Logical and Mathematical Symbolism in the Plato Scholia*, *Journal of Warburg and Courtauld Instituts* 24 (1961), 45 ἐπ., 28 (1965), 1 ἐπ.

23 κληματα Ιωανν̄ Γερμας υἱοῦ Κοινοῦ Γ' Απριλιου, 1616

Του παρακλητου κυριου θεοφιλου
 του πρεσβυτερου και ανθρακωδης, υἱου
 του θεου και σωτηρος των ανθρωπων.

93 φυλακιστην και βασιλοι κτισσο.
 Πρὸς κληματα

Θηροισιν δε Ιησ̄ φυλακιστην ἀξιωμα.
 Ἐπεὶ οὐκ ὅσα θερασματα περικυβησεν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τῷ κελύκει σωκεῖ.
 ὅσα πωλουσιν, ὅσα καὶ ψυχήν ἀνθρώπων, ἢ δούλην δὲ καὶ νότον ἀλλήθης Ιησ̄ ἡμοῦ
 χρισ̄, ἢ ἡ φύση πάντας ἐρεθισαύ ἀντί, οὐκ ἀλλως, ἢ ὡς ἀκαρδίλων
 θῶν ἐσεσίων, καὶ Ιησ̄ ἐρεθιστὸν γλαυκάρθους. μέρους γὰρ ἀλήθης θῶν δυνάμει
 Ιησ̄ ἀνά εὐδαιμονίας ἐστὶν δὲ ἀκροβατῶν, ὅπως ἐν τῷ ἴσῳ νουκρυμην.
 ἡ δὲ ἀντιρροσὶ τοῖς σωτησταιν ὁ φῶς ἰαυτὸς γὰρ πᾶσα ἀντιρροσὶ καὶ
 ἐν ἀντοῖς ἐρεθιστῶν, καὶ ἐπὶ ἀλλήθης ὡς ἀπὸ πρῶτης κρησιθὸς ἐρεθιστῶν
 ὁ κορυφῶν καὶ ἀνθρωπῶντικῶν κατὰ χρισ̄. ἐν γὰρ γὰρ ἰαυτὸς κρησιθὸς
 ζῶν ἰαυτὸν ἀρχῶν, καὶ θεοσῶσῶν, νημεθ, εχρησῶν, ἰαυτὸς καὶ ἐν ἀντοῖς,
 ἀρεθιστῶν, ἰαυτὸν κατὰ, εἶδῶν ἀπὸς ἰαυτὸν κατὰ σὶνήνῳ ἀποάντων δεσπῶν.
 ἡ δὲ καθήσασῶν, κρησιθῶντικῶν ἡ δὲ καὶ θεοσῶσῶν, καὶ ἰαυτὸν κρησιθῶν.
 Ιησ̄, καὶ δυνάμειν ἐαυτὸ ἀνακρῶσῶν, ὡν καὶ ἰη̄ φῶς κρησιθῶν, καὶ ἰη̄
 ἰαυτὸν κρησιθῶν, ἡ δὲ ἰη̄ ἰαυτὸν ἐρεθιστῶν, ἡ δὲ εἶδῶν, καὶ ἰαυτὸς
 ἀρχῶν ἀποάντων, ἡ δὲ εἶδῶν ἰαυτὸν ἀρχῶν ζῶν ἰαυτὸν ἀνακρῶσῶν ἀντοῖς, ἡ δὲ
 σωτησταιν ἰαυτὸς φῶς ἰαυτὸν ἡ καὶ ἰαυτὸν κατὰ κρησιθῶν, ἡ κρησιθῶν
 ἰαυτὸν ἰη̄ς εὐκρίας ἀκρῶν ἀκρῶν ἀκρῶν ἀκρῶν. ἰαυτὸς γὰρ ἰαυτὸν
 σωτησταιν καὶ σωτησταιν, ἡ δὲ καὶ κρησιθῶν κρησιθῶν, καὶ ἡ δὲ
 κατὰ κρησιθῶν κρησιθῶν καὶ ἰαυτὸν, καὶ ἰαυτὸν ἀνακρῶσῶν, καὶ ἡ δὲ
 κρησιθῶν κρησιθῶν κρησιθῶν, καὶ ἰη̄ ὁ φῶς ἐν πρῶτῶν κρησιθῶν

Πίν. 1. Σελ. 1 τοῦ ἄλλοτε Κώδικος Φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος 16.

"Ανω ἀριστερὰ σημείωση τοῦ βιβλιογράφου.

ιδιαίτερη μελέτη, αν κρίνουμε από την αξία τῶν δημοτικῶν τύπων, ὅπως : ἐ σ ε ῖ ς (σελ. 3), κ ρ ε μ ν ο ὺ (5), ξ α π ε ρ ν ᾶ (15), δ ῖ π λ ω μ α, σ α ῖ τ α, ὕ φ ᾶ δ ι, χ τ ἔ ν ι (535), πού συναντοῦμε σέ κείμενο αὐτῆς τῆς ἐποχῆς. Ἰδιωματικὸς τύπος, πιθανώτατα τῆς περιοχῆς Τραπεζοῦντος, πρέπει νὰ εἶναι τὸ μ α κ (κ) ὠ κ ι ο ν.¹ Ὁρισμένες τέλος σημειώσεις παρουσιάζουν καὶ πραγματολογικὸ ἐνδιαφέρον.²

Ἡ ὅλη εἰκόνα τῆς ἀντιγραφικῆς καὶ ἐρμηνευτικῆς ἐργασίας τοῦ Ἰωάννου στὸ κείμενο τοῦ Κορυδαλέως μαρτυρεῖ ζωντὸ προσωπικὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀξιοθαύμαστη συστηματικὴ μελέτη τῆς ἀριστοτελικῆς «Φυσικῆς» Φιλοσοφίας.

Ἡ μορφή τοῦ κειμένου τῶν Σχολίων τοῦ Θεοφίλου Κορυδαλέως στὸ χφ μας παρουσιάζει αἰσθητὲς διαφορὲς ἀπὸ τὴν Ἐκδοσὴ τῆς Βενετίας (1779), διαφορὲς πού γίνονται πιὸ ἐνδιαφέρουσες μὲ τὴ συχνὴ σημείωση καὶ ἄλλης γραφῆς στὸ περιθώριο ἢ μεταξὺ τῶν στίχων. Μπορεῖ νὰ ὑποστηριχθῆ γενικὰ ὅτι τὸ κείμενο τοῦ χφ ὑπερέχει ποιοτικὰ τῆς Ἐκδόσεως. Πολὺ πιὸ κοντά, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ταυτίζεται, εἶναι τὸ χφ μας στὸν ἀρκετὰ παλιότερο Κώδ. Ἰβήρων 247 (ἔτ. 1699).³

1. Στὴ φράση «κέρκισις λέγεται ἐπὶ τῶν ὑφαινόντων ἡνίκα τοῖς ποσὶν ὠθοῦσι κάτω τὰ ὑπὸ τὸν ἴστον σανίδια καὶ ἀναπέταννυται ὁ στήμων καὶ ρίπτουσι τὴν κερκίδα ἢ τὸ μ α κ κ ὠ κ ι ο ν διὰ τοῦ στήμωνος» (σελ. 535). Γνωστοὶ τύποι : μ α κ ὠ κ ι ν (Κερασσοῦς), μ α κ ὠ κ ι (Σινώπη), μ α κ ὠ κ' (Σαντ. Χαλδ.).

2. Στὴ σελ. 535 π.χ. καὶ τὰ ἐξῆς : «κέρκισις ἢ ῥίψις τῆς κερκίδος, ἥτοι τῆς σαίτας τοῦ ἱστουργοῦ (ὑφαντοῦ)», «σπάθησις λέγεται ἢ ἐνέργεια τῆς σπάθης, ἥτοι τοῦ χτενίου τοῦ ἱστουργοῦ, δι' οὗ συμπιλοῦται ἡ κρόκη τῶ στήμονι καὶ ὁ ἴστος ἀποτελεῖται». Στὴ σελ. 564 : «Τάλαντον διχῶς, μικρὸν καὶ μέγα· τὸ μὲν ἔχει μνᾶς ἥτοι λίτρας 60, τὸ δὲ λίτρας 80. ὀκάδ : 20» (Πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ Σολώνειον τάλαντον, πού εἶχε βάρος 26,2 χλγρ., δηλ. 60 λίτρων περίπου, καὶ γιὰ τὸ Αἰγυπτιακόν,

πού τὸ βάρος του ἦταν 37 χλγρ., δηλ. 80 λίτρας περίπου. Ἡ ἀντιστοιχία ὅμως τοῦ τελευταίου αὐτοῦ πρὸς ὀκάδες δὲν εἶναι σωστὴ, ἐκτὸς ἂν τὸ 20 ὀφείλεται σὲ γραφικὸ λάθος ἀντὶ τοῦ 30).

3. Ἀναλυτικώτερα ἔχουμε στὶς 3 πρῶτες σελίδες τοῦ χφ μας α) γραφῆς σύμφωνες μὲ τὸν Κώδ. Ἰβήρων καὶ διάφορες τῆς Ἐκδόσεως : 17, β) σύμφωνες καὶ πρὸς τὰ δύο : 1, γ) διάφορες καὶ πρὸς τὰ δύο : 5. Στὶς ἐπόμενες 3 σελίδες γραφῆς διάφορες τῆς Ἐκδόσεως : 22. — Ἀπὸ τίς διορθώσεις μεταξὺ τῶν στίχων (στὶς σελ. 1 - 15) : 6 ἀκολουθοῦν γραφῆς τῆς Ἐκδ., 2 διάφορες ἐκείνης. — Γραφῆς μὲ τὴν ἐνδειξὴ ἐ ν ᾱ λ λ ο ι ς (στὶς σελ. 1 - 72) εἶναι α) σύμφωνες μὲ τὴν Ἐκδ. : 2, β) σύμφωνες μὲ τὸν Κώδ. Ἰβήρων : 1, γ) διάφορες καὶ πρὸς τὰ δύο : 1. — Γραφῆς μὲ τὴν ἐνδειξὴ ἱ σ ω ς (στὶς σελ. 1 - 72) εἶναι α) σύμφωνες μὲ

Ἡ σχέση τέλος πρὸς τὰ χφ τοῦ Βουκουρεστίου τῆς ἴδιας ἐποχῆς (Bucur. 67 καὶ 68) εἶναι πῶς στενή, κυρίως ἐπειδὴ καὶ στὰ τρία ταυτίζονται διορθώσεις πού ἔχουν περάσει μετὰ τὴν ἀντιγραφή. Εἰδικώτερα εἶναι φανερό, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἔχει ὑπ' ὄψη του τὸν Κώδ. Βουκουρ. 67 (ἔτ. 1750), ἀπὸ τὸν ὁποῖο μεταφέρει στὸ περιθώριο ἐκλεκτικὰ γραφές. Ὅπου παρουσιάζονται διαφορές, ἐγκυρότερες εἶναι οἱ γραφές τοῦ χφ τοῦ Ἰωάννου, πού στίς περιπτώσεις μάλιστα αὐτὲς συμπίπτουν κατὰ κανόνα μὲ τίς γραφές τῆς Ἐκδόσεως. Οἱ διαφορές πρὸς τὸν Κώδ. Βουκουρ. 68 (ἔτ. 1752) εἶναι γενικὰ περισσότερες.

Ὅριστικώτερη ἐντάξη τοῦ χφ μας στὰ γνωστὰ χφ τῶν Σχολίων στὴ Φυσικὴ τοῦ Κορυδαλέως θὰ ἦταν βέβαια δυνατὴ μόνο ὕστερα ἀπὸ ἀντιβολὴ δειγμάτων τους.¹

Ὡς πρὸς τὰ προσωπογραφικὰ τοῦ Ἰωάννου ἱερέως καὶ Οἰκονόμου Τραπεζοῦντος οἱ σημειώσεις στὸ χφ μας (πρῶην Κώδ. Φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος 16, σελ. 1, 467, 652) σὲ συνδυασμὸ μὲ τίς ἐπίσης ἄγνωστες ὡς τώρα βιογραφικὲς σημειώσεις τοῦ Ἰωάννου στὸν Κώδ. τῆς Τουρκικῆς Ἱστορικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἀγκύρας (πρῶην Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κων)πόλεως) 62, φφ 459β - 460,² συμπληρώνουν οὐσιαστικὰ τὰ μέχρι σήμερα γνωστὰ μας στοιχεῖα, ὅσα ἔχουν συγκεντρώσει οἱ α) Ἐπ. Κυριακίδης, *Βιογραφίαι τῶν ἐκ Τραπεζοῦντος... ἀκμασάντων λογίων*, Ἐν Ἀθήναις 1897, σελ. 118, β) Χρῦσανθος, *Μητροπ. Τραπεζοῦντος, Ἡ Ἐκκλησία Τραπεζοῦντος*, Ἀθήναι 1933, σελ. 733, γ) Γ. Κανδυλάπτης, *Τὰ Φυτίανα (Μετὰ Λεξικοῦ βιογρα-*

τὴν Ἐκδ. : 10, β) διαφορὲς πρὸς Κώδ. Ἰβήρων καὶ Ἐκδ. : 9.

1. Τὰ γνωστὰ μας χφ εἶναι περισσότερα ἀπὸ 30. Ἀπὸ αὐτὰ 13 εἶναι τοῦ ΙΖ' αἰῶνα, 8 τοῦ ΙΗ', χρονολογημένα πρὸ τοῦ 1751. 13 χφ ἀνήκουν σήμερα στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Βουκουρεστίου, 6 τουλάχιστον στὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν, 5 στίς Βιβλιοθήκες τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἡ συστηματικὴ ἔρευνα θὰ ἐπισημάνη ἀσφαλῶς ἀκόμη μεγαλύτερο ἀριθμὸ χφ τῶν Σχολίων στὴ Φυσικὴ. Ἄς σημειωθῇ ὅτι στοὺς Καταλόγους Χφφ τὰ Σχόλια αὐτὰ καταχωρίζονται πότε

ὡς *In Philosophiam Introductio* (Εἰς Φιλοσοφίαν Προδιόκησις) καὶ πότε ὡς *In Phys. commentarius*.

2. P. Moraux, *Bibliothèque de la Société Turque d'Histoire, Catalogue des Mss Grecs (Fonds du Syllogos)*, Ankara 1964, σελ. 106 - 7. Ὁ Κώδιξ 62 περιέχει κυρίως ἔργα Σεβαστοῦ Κυμινήτου. Στὰ φφ 22 - 48β ἄτιτλο φιλοσοφικὸ κείμενο : «Πᾶν τὸ κινούμενον ἐνεκά του κινεῖται, ἀξίωμα εἶναι κοινόν...», κατὰ τὸν Παπαδ. - Κεραμέα, *Texte Grecesti...*, ἀπὸ τὸ διδακτικὸ τοῦ ἔργου στὸ Βουκουρέστι (Βλ. καὶ Σημείωση 2, σ. 89).

φικοῦ τῶν ἐξ αὐτῆς ἀναδειχθέντων ἐνδόξων ἀνδρῶν), Θεσσαλονίκη 1949, σελ. 45 - 47.

Με βάση ὅλες τὶς παραπάνω πηγές, καὶ ἰδιαίτερα τὶς ἀθηναικώτερες τῶν χφφ,¹ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξῆς ἀνασυγκρότηση τῶν βιογραφικῶν στοιχείων τοῦ Ἰωάννου.

(ἄγνωστο πότε) γεννήθηκε στὰ Φυτίανα τῆς ἐπαρχίας Χαλδίας Τραπεζοῦντος. Πατέρας του ὁ Στέφανος (μετέπειτα Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ Οἰκονόμος Τραπεζοῦντος) Σκριβας, ἀδελφὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Χαλδίας Ἰγνατίου Α' († 1734)² καὶ τοῦ Λαζάρου Σκριβας († 1750).³

1722 ζῆ στὴν Ἀργυρόπολη τοῦ Πόντου κοντὰ στὸ θεῖο του Ἰγνάτιο.

1725 γίνεται δεκτὸς στὴ Μονὴ Καθαρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, γι' αὐτὸ ἀναφέρεται καὶ ὡς «ὁ ἐκ Καθαρῶν».

1732 νυμφεύεται (Κώδ. Φιλ. Συλλ. 62, φ. 459β) τὴν ἀδελφὴ τοῦ Μητροπολίτη Ἀνανία.

1734 - 45 ἀποκτᾶ 6 παιδιά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα 2 πεθαίνουν βρέφη (φ. 459β).

1739 χειροτονεῖται ἱερεὺς ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Τραπεζοῦντος Ἀνανία (φ. 460α) καὶ διορίζεται Οἰκονόμος τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος (Κανδυλάπτης, 46).

1. Στὰ παραπάνω νὰ προστεθῆ προπαντὸς χφ τοῦ Φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος, ποὺ περιεῖχε τὴν Λογικὴ τοῦ Θεοφίλου Κορυδαλέως, ἰδιόγραφο καὶ αὐτὸ τοῦ Ἰωάννου, μετὰ τὴν ἐξῆς σημείωση: «α ψ ν α', αὐγούστου ε', ἐγράφη μοι ἰδιοχείρως τὸ παρὸν ὄντι ἐν Βουκουρεστίῳ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, λαμβάνοντι δὲ ἐκ τοῦ ἱερομονάχου κύρ Γρηγορίου Κεφαλληνίου τοῦ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σαχτάρ ὑπάρχοντος ἤτοι τῆς Ἀλεξανδρείας» (Κυριακίδης, 118, ὑπόσημ. 127).

2. Ὁ Ἰγνάτιος Σκριβας ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Σεβαστοῦ Κυμινήτου στὴ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολὴ καὶ στὴν

Ἀκαδημία τοῦ Βουκουρεστίου. Ἀπὸ τὴ Βιβλιοθήκη του περιῆλθαν στὸ Ἑλληνικὸν Φροντιστήριον Ἀργυροπόλεως πολλὰ ἰδιόγραφα χφφ, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα καὶ ὅλα τὰ Σχολιαστικὰ ἔργα τοῦ Θεοφίλου Κορυδαλέως (Στὸ χφ. τῆς Φυσικῆς ἡ σημείωση: «α χ ψ θ' Φεβρουαρίου ιε' ἐν Μβουκουρεστίῳ διήλθομεν αὐτό», Κανδυλάπτης, 25).

3. Ὁ Λάζαρος Σκριβας ἐσπούδασε στὸ Βουκουρέστι καὶ στὴν Πάδοβα, ἐδίδαξε στὴν Ἀκαδημία τοῦ Βουκουρεστίου (1710 - 15, 1739 -), Κων) πολὴ, Ἀργυρόπολη καὶ Θεοδοσιούπολη (Κανδυλάπτης, 59).

- 1748 ἐγκαταλείπει τὴν Τραπεζοῦντα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιδημία πανώλους ἀπὸ τὴν ὁποία προσβάλλεται καὶ ὁ γυῖός του Ἀνδρόνικος (φ. 459β).¹
- 1749 γράφει τοὺς στίχους «φόβω πανώλους.....» σὲ ἔντυπο τῆς Μονῆς Θεοσκεπάστου Τραπεζοῦντος (Κυριακίδης, 118).
- 1751 - φοιτᾷ στὴν Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Σάββα στὸ Βουκουρέστι, ὅπου διδάσκεται φιλοσοφία ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο Τυρναβίτη, ἀντιγράφει καὶ μελετᾷ τὰ Σχόλια τοῦ Θεοφίλου Κορυδαλέως στὸν Ἀριστοτέλη.²
- 1758 - 70 διδάσκει στὸ Φροντιστήριον Τραπεζοῦντος. Ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του μᾶς εἶναι γνωστὸς ὁ ἀργότερα διδάσκαλος τοῦ Φροντιστηρίου Ἡλίας Κανδῆλογλους (Κώδ. Φροντ. Τραπεζ. 47, Παπαδ. - Κεραμεύς, Viz. Vrem.).
- 1765 - 68 γράφει τὸν Μητροπολιτικὸ Κώδικα τῆς Τραπεζοῦντος καὶ τὸν Κώδ. 66 (οἰκίας Δομνηνοῦ).³
- 1770 ἐγκαθίσταται στὴν Ἀργυρόπολη.
- 1786 πεθαίνει στὴν Ἀργυρόπολη καὶ ἐνταφιάζεται στὸν οἰκογενειακὸ τάφο τῆς αὐλῆς τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ (Κανδυλάπτης, 47).

Τὰ στοιχεῖα αὐτά, ἰδιαίτερα τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἰωάννου ἀπὸ οἰκογένεια λογίων κληρικῶν καὶ διδασκάλων τῶν μεγάλων κέντρων

1. Ὁ Moraux τυπώνει: «ἐν ἔτει σωτηρίῳ α ψ ο η' <1778> ὀκτωβρίου στ' ἔτρώθη ὑπὸ τῆς πανώλης (sic?) ὁ Ἀνδρόνικος, ἐχούσης τῆς σελήνης ἡμέρας κστ', ἐχοντος καὶ αὐτοῦ μ δ' ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ μῆνας ὀκτώ καὶ ἡμέρας δεκαοκτώ, ὁ δὲ κύριος γένοιτο αὐτῷ ἕως καὶ ἡμῖν». Εἶναι φανερὸ ὅτι τὸ σωστὸ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι: α ψ μ η' <1748>.... ι δ' ἔτος. Ἡ ἀμέσως προηγούμενη ἄλλωστε ἐγγραφὴ ἀφορᾷ τὸ ἔτος 1745.

2. Ἀπ' ὅ,τι τουλάχιστον μᾶς εἶναι γνωστὸ: «αψνα' Αὐγούστου ε'» τελειώνει τὴ Λογικὴ τοῦ Κορυδαλέως «ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος», «αψνα' Ἰουλίου ια' καὶ Σεπτεμβρίου

κη'» γράφει τὴ Φυσικὴ τοῦ Κορυδαλέως «ἐν τῷ σχολεῖω καὶ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα», τὸν Ἰανουάριον 1752, σημειώνει ὁ ἴδιος, τελειώνει καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Φυσικῆς «ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Τυρνάβου τῆς Λαρίσης».

3. Ἀκολουθία 11ης Ὀκτωβρίου «διὰ χειρὸς Ἰωάννου ἱερέως καὶ οἰκονόμου Τραπεζοῦντος τοῦ ἐκ τῶν Καθαρῶν» (Παπαδ.-Κεραμεύς, Viz. Vrem. 1912) Ὁ Κανδυλάπτης, 47 παραθέτει κατὰ λογο 18 συγγραμμάτων, πού «συνέγραψε» (γρ. ἀντέγραψε) ὁ Ἰωάννης καὶ πού ἐσώζοντο στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος.

σπουδῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὸν ΙΗ΄ αἰῶνα, τῶν προσωπικῶν σπουδῶν τοῦ στὸ Βουκουρέστι καὶ τῆς διδακτικῆς ἀργότερα δράσεώς του στὴν Τραπεζοῦντα, ἀντανακλοῦν στὴν ποιότητα τῆς ἀντιγραφικῆς καὶ ἐρμηνευτικῆς ἐργασίας του στὸν ποτὲ Κώδικα Φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος 16, ποὺ ἡ ἀπόκτησή του γιὰ τὴν προσωπική μου Βιβλιοθήκη ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ νὰ παρουσιάσω.

Λίγος Γ. Μπενάκης